

סגולה לשמחה

סגולת הצדיק משטפנשט זי"ע

אבי זי"ע [הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט], אמר: מי שרוצה לזכות לשבת שמחה שידבר כליל שישי מזקני הגדול רבי שלום מפראהבישט זי"ע, ואם אין לו סיפור ממנו, שידבר לפחות משולחנותיו הקדושים ומספסלי בית מדרשו.

תורת שלום

תורת הרה"ק רבי שלום מפראהבישט

תורתו מגן לנו

ליקוטי ציצים ופרחים מהליכות ודברי רבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע על מאמרי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי

חדוה, וכמו שכתוב "עוז וחדוה במקומו", וכן כתוב "וצדיקים ישמחו יעלצו", מה שאין כן במקומות שאין השכינה שורה, וכמו שכתוב בזוה"ק "שכינתא לא שריא לא באתר עציבו", וכן "שכינתא לא שריא אלא באתר חדו".

(מגדיל ישועות, דף פו)

קיום התורה מביא לריקוד בשמחת תורה

"ג' דרגין אינן מתקשרין דא בדא, קודשא בריך הוא אורייתא וישראל"

(זוה"ק פר' אחרי, דף עג).

כליל שמחת תורה לפני ההקפות, פנה מרן הסב"ק מרוז'ין זי"ע לאנשי שלומו ואמר: 'בטח נמצא ביניכם מי שהיה אצל אבי [הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט] ז"ל בשמחת תורה בשעה שהיה רוקד מאד, הוא היה נוח בריקודו, מחמת שנתקיים בו 'קיים זה כל מה שכתוב כאן'.

(הרה"ח ר' מנחם נחום גוטמן ז"ל הרב דיאסי, בקובץ מעיין החסידות)

אין הקב"ה מודיע לאב על צער בנו

'בעקו דבר נש לא אודיע קודשא בריך הוא לאביו ולאמי' (זוה"ק פר' פנחס, דף קט).

בעת שהיה הצדיק [מרן הסב"ק מרוז'ין זי"ע] בצער כנזכר לעיל, אמר בזה הלשון: וויא איז מיין טאטע [איה אבי] רבי שלום, ואבי זקני רבי אברהם המלאך ואבי זקני הר' בער [ממעזריטש] צוקללה"ה. נאר מען זאגט זיין

לצדיק כל און ורגלי חסידיו ישמור, והרוח טהרה שנותנים לו בהגיע לשנת י"ג לוקחין אותו בחזרה, כי זה היה שלא ע"י פעולותיו, ואם ח"ו אינו הולך בדרך הישר ומואס בטוב ובחור ברע, אז כשלוקחין הרוח טהרה ולעת זקנתו כשרוצה לחזור בתשובה אז קשה לו מאוד, והוא שואל אז 'מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה', כי מקודם היה לו בנקל לעבוד את בוראו מפני הרוח טהרה. ומתוך לו הכתוב כי לא מחכמה, כלומר הרוח טהרה לא היה מחמת חכמתו ולא ע"י מעשי, רק שאלת על זאת היה אצלך בשאלה ונלקחה בחזרה, ונמצא שיש בפסוק זה קושיא ותירוץ, והבן.

(מרגניתא דבי רבנן, עמ' עז)

במקום השראת השכינה יש שמחה

'הא חמינן דשכינתא לא שריא באתר עציבו אלא באתר דאית ביה חדוה'

(זוה"ק פר' וישב, דף קפ).

סיפר הסב"ק מרוז'ין זי"ע פעם הגיע אל אבי הרה"ק הצדיק רבי שלום זי"ע איזה אדון גדול שהיה אף עשיר גדול, עם איש יהודי אחד ממכריו ומבאי ביתו. וכאשר בא אל בית אבי הלך בכל החדרים והביט בעיניו, וגלה תמיהתו עד ששאל את היהודי הנ"ל אשר ליווהו 'איך יתכן אשר אלי הביאו רהיטים מהמקומות הגדולים ושלמו עבורם הון רב אך אין להם חן כלל, ואילו החפצים אשר כאן שאינם שווים אפילו לא עשירית מהחפצים שבבית ואף על פי כן כל רואיהם ישמח בהם'.

ויאמר על זה מרן הסב"ק מרוז'ין זי"ע שהאמת כן הוא, כי במקום שהשכינה שורה שם

אין פנאי להעלים עיניו

'אדם כלא אתכללין ביה, והוא כליל מהכל' (זוה"ק פר' יתרו, דף פ:).

'אדם כלא אתכללין ביה, והוא כליל מהכל' זהו 'המשפילי לראות בשמים ובארץ' (תהלים קיג ו) שהרכין בי הכל ו'מבשרי אחזה אלוה' (איוב יט כו). וכן אמר ק"ק ר' שלום שכנא [מפראהבישט] שאין לו פנאי להעלים עיניו מקומתו אפילו רגע. וזו מה שאמר הכתוב (איוב לו כה) "כל אדם חזו בו (דייקא) אנוש יביט מרחוק", והבן.

בית אהרן על מסכת אבות (מהגה"ק רב"ד אטשאקוב זצ"ל)

בשנת י"ג מקבל הנער רוח טהרה ואחר שמואס ברע נלקח ממנו

"זכה יתיר יהבין ליה וכו'"

(זוה"ק פר' משפטים, דף צד:).

בשם הרה"ק ר' שלום מפאהריבישט, כתיב (קהלת ז י) "אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה", ולכאורה הוא קושיא בלי תירוץ, אך הענין הוא כי בהגיע הנער לשנת י"ג אז נותנין לו רוח טהרה מן השמים אתערותא דלעילא, וכשהוא מתדבק בה ומואס ברע ובחור בטוב העליון אז נותנים לו נשמה קדושה, כמאמר הזוה"ק (משפטים צד:): 'זכה יתיר יהבין ליה וכו'', כי הוא עשה במעשי ידיו וזה שכר ואז מובטח הוא מן היצר כי לא יאונה

נחשון מסר את נפשו אע"פ שהיה בעל הבית נכבד ובעל משפחה

'אמר רבי שמעון בן יוחאי אמר הקדוש ברוך הוא למשה מי שקדש את שמי בים הוא יקריב תחלה, וזה היה נחשון, וכן עשה, הדא הוא דכתיב "נחשון בן עמינדב" וגו', יחסו הכתוב על שם שבט, שבח לו, שבח לאביו, שבח לשבטו, או שגבה משבטו והביא, תלמוד לומר "זה קרבן נחשון בן עמינדב" (במדבר רבה ג:).

בשנה ראשונה שבא [מין הרה"ק מרוז'ין ז"ע] לסאדיגורא, במוצאי שבת קודש הגדול אחר הבדלה, היינו בביתו כמה אנשים שהיו עמו מיום בואו לשם. פתח ואמר: 'נחשון בן עמינדב היה צדיק גמור והוא היה הראשון שקפץ לתוך הים ואמר "הושיענו אלקים כי באו מים עד נפש" (תהלים סט ב). נחשון היה א בעל הבית מיט אלדיס גיטס, מיט קינדער אין קינדס קינדער (נחשון בן עמינדב היה בעל הבית נכבד והיה לו כל טוב, היו לו בנים ובני בנים). אבי [הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט ז"ע] פלעגט איהם אויס מאהלין א בעל הבית מיט א קאפטין מיט סטראקס מיט א ספאדיק'. (והוסיף ר' יצחק יעקב כי היה גבאי אצל אביו) מיט א יאמסאווינים שטעקין. והוא הצדיק הקדוש [מרוז'ין ז"ע] אמר "יוא יוא" (- אכן אכן). שמעתי מפיו הקדוש.

מגדיל ישועות, סי' יד עמ' עח)

ברבין ובין אתון זוטריין, היינו בין מילין קדישין העילאין ובין מילין דעלמא התתאין, כי כולם כאחד תורה אחת היא שם משה לפני בני ישראל, ובעובדא תליא כל מילתא ומילתא מכל מילין ההוויין בעלמא. ומי שיש בו דעת קונו יברר העובדא עבודת הבורא ברוך הוא מכל הדרגין תתאין והבחינות הנמוכין ההוויין בעולם, ולא לתוהו בראם כי אם להשבת מהם עובדות עילאין יצרים, כי גם שם יש התלבשות לבושי דקדושה עילאה, הן המה ספירות ומדות קדישין עילאין, אשר יפה כוחם בשבעת ימי בראשית הנקראין שבעת ימי הבנין. וכל הדרגין ובחינות דעוד עליה דבר נש, לשם יכניס ויעייל בחינת הדעת, וידע כי לא נתהוו במקרה חס ושלום, רק להפיק מהם רצון ה' המה באין, וסומך הוא ה' לכל הנופלים בראשית הבריאה, והבין, וימשמש בהן עד מקום שיד שכלו מגעת, כל אחד ואחד לפי מדרגתו, להעלות מהם תיקונין קדישין עילאין. ומה שהאדם נופל לפעמים לאיזה דרגא תתאה ובחינה נמוכה, לשם יתבונן דעת שכלו להפיק משם ההתלבשות האלוהות שיש בהם, כי גם שם נגלה אליו האלהים, והבין.

והוא בסוד 'ומשה' מבחינת הדעת, 'נגש אל הערפל' היינו אל הדרגות הנמוכין והבחינות העבין והחשיכים, להבין ולהשכיל אשר גם שם האלהים כנ"ל, והבין.

וזהו שאמר השי"ת בתורתו הקדושה, "הנה אנכי בא אליך" ישראל עם קדוש, "בעב הענן" היינו אפילו במדרגות העבים הגשמיים, והן בעקא והן בחדוה, ובכל מה שבראתי בעולם כל מה דעודן עלך, הוי כבוד סיד שאינו מאבד מפה מהו, רק להשתמש בהן בקודש ולברר מהן הניצוצין דנורא קדישא, והבין. (אולת ישראל, דף ק:).

ניט אויס [רק כנראה שאין מגלים להם זאת]. וכן מצינו בזוה"ק בזה הלשון: בעקו דבר נש לא אודיע קודשא בריך הוא לאבוי ולאמיה.

(מגדיל ישועות, פרק ו)

הרה"ק מפראהבישט ז"ע היה יושן כל ימיו בסוכה

'סוכה באת ו', איהו ברזא דתריין בנין, ידו"ד אדנ"י' (זוה"ק פר' פנחס, דף רנה:). בשם הרב הקדוש שלום מפאהרובישט... התפאר עצמו שכל ימיו היה יושן בסוכה. ואפשר על דרך דאיתא בזוה"ק 'סוכה' גימטריא הוי"ה אדנ"י, שהיה מייחד תמיד יחודים אלה. כל זה שמע הרב ר' יושע ולק דפה מפי ר' שמואל ווארחיניווקר תלמידו ששמע מפיו ממש.

(מרגניתא דבי רבנן, עמ' קו)

לגלות הדרגות אפילו במקומות החשובים והגמורים

'אשר פקד על פי משה, דא רזא דדעת'

(זוה"ק פר' פקודי, דף רכא:).

"הנה אנכי בא אליך בעב הענן" (שמות יט ט), "ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים"

(שם כ יח).

הנה ביאור הדברים אלו הקדושים כן הוא, כי הנה התורה הקדושה מלמדת תועים בינה שידעו הנהיג הסלול בעבודת הבורא ברוך הוא לבל יהיה אצלו שום הפרש וחילוק בשום תנועה ובחינה, בין אתון

חזקת ההדלקה בל"ג בעומר במירון

כך קמה לה זכות החזקה אותה רכש הרה"ק רבי צבי אריה מאליק-פעלשטיין בעבור דודו הרה"ק מרוז'ין באותו ל"ג בעומר דשנת תר"י.

מיד לאחר ל"ג בעומר חזר רבי צבי אריה לסאדיגורה לבשר לדודו הרזי'נער על הרכישה ועל זכות ההדלקה שנקנתה בעבורו, ועל דבר סכום הכסף העצום ששילם בעבורה, הסבא קדישא שמע בקשב רב ובהתפעמות את סיפורו והיה ניכר כי ניהא דעתא, והוא נענה לעומתו כי טוב עשה ברכישת החזקה, ובלשונו הטהור: 'גלייך האסטו גיטאהן', ובדבר הממון שכעת אין לו לצורך מחייתו בארה"ק, דאג לו שוב וצ"ד בסכום ממון רב נוסף למען רכישת הדירה ובית המדרש ולמחייתו בצפת, ומאז עמדה זכות החזקה של ההדלקה במירון המשיכה לצאצאיו בקודש שהיו ממשיכים לשלוח שמן ובגדי משי לצורך ההדלקה, ואף היו ממנים שליחים מטעמם שימשיכו לאחוז בחזקה, ולהדליק מטעמם את ההדלקה במירון.

אף הרה"ק רבי אהרן מפעלשטיין ז"ע בנו של רבי צבי אריה הנ"ל, - נינו של רבינו הרה"ק רבי שלום מפראהבישט - אשר התגורר בצפת, היה משמש כשליח בני דודיו - רבוה"ק לבית רוז'ין להעלות את האש בהדלקה לכבוד הרשב"י ביום ל"ג בעומר במירון, וכך מובא בנר ישראל החדש

(ח"ו עמוד א' ק"ב מערכת רבי אהרן מפעלשטיין-צפת).

את כל רכושו לטובת ההדלקה, כאמור היה זה הכסף שקיבל מדודו הרזי'נער לרכישת דירה ובית מדרש בצפת, סכום עצום ורב בימים ההם, אנשי ההקדש התרגשו ביותר למשמע הסכום העצום שנתן למען רכישת זכות ההדלקה, והודיעו לו כי מכיוון שמדובר בסכום כה עצום הם נותנים לו את זכות ההדלקה

שמן משחת קודש

זכות ההדלקה אצל רשב"י כסגולה לאריכות ימים

הגה"ח רבי אפרים פישל רבינוביץ ז"ל ראש ישיבת רוז'ין - באיאן, היה מספר בשם אחיו הרה"צ רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל, ששמע מזקני החסידים בבית הכנסת "תפארת ישראל" בעיר הקודש ירושלים שבין החומות, שאדמוה"ז מסאדיגורא ז"ע היה קונה את זכות ההדלקה על ידי שלוחו מדי שנה בשנה, כסגולה לאריכות ימים, כי ידוע שרבותינו הקדושים הראשונים, המלאך הק' ז"ע ובנו הרה"ק רבי שלום מפראהבישט ז"ע נסתלקו בקיצור ימים.

(בקודש חזיתין, קובץ ג עמ')

וחזקתה לעד, וז"א שהוא ביקש לרכוש את ההדלקה לעולמים ולכן הציץ את סכום הכסף העצום הזה).

אודות קניית ההדלקה אשר כידוע היא קניין עולם בידי מרן הס"ק מרוז'ין ז"ע וזרעו אחריו, סיפר הרה"צ ר' אהרן ברנדווין זצ"ל מב"ב אשר סיפר את דבר המעשה המקובל במשפחתו כדלהלן: בטרם עלה זקנינו רבי צבי אריה מפעלשטיין לארה"ק, הלך להפרד מדודו הגדול מרן רבינו הסב"ק מרוז'ין (בהיותו נשוי לרבנית גיטל בת הרה"צ רבי יצחק יעקב מגראנוב חתנו של הרה"ק רבי שלום מפראהבישט), שעודדו לעלות לארה"ק ואף העניק לו סכום כסף גדול שיהיה לו לרכישת דירה ובית מדרש ולמחייתו בעיה"ק צפת. רבי צבי אריה עלה לארה"ק בסמוך לתקופת ל"ג בעומר, וכמנהג אנשי צפת בהגיע הילולת התנא רשב"י עלה לחוג את ההילולא קדישא יחד עם כל בית ישראל באתרא קדישא מירון, בהגיע עת ההדלקה החלו אנשי ההקדש הספרדי למכור את זכות ההדלקה כדרכם מימים ימימה לכל המרבה במחיר. רגשות הקודש של רבי צבי אריה עלו וגאו כאשר חשב בנפשו כי הוא עומד על גג הציון של התנא האלוקי הרשב"י ז"ע, והנה עד מעט קט תעלה שלהבת האש לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, רבי צבי אריה לא יכול היה לעמוד בפני שלהבות רגשי האש שהתלהטו בקרבו, והחליט באותו רגע לרכוש את זכות ההדלקה לטובת דודו הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין, וברגע שהכרוז החל במכירה, הזדרז רבי צבי אריה והכריז כי הוא נותן